Sammanfattning av

Yashar Honarmandi yasharh@kth.se

23januari2019

Sammanfattning

Detta är en sammanfattning av SI1200 Fysikens matematiska metoder. Den innehåller essentiella resultat och metoder som dyker upp i kursen.

Innehåll

1	Ordinarie differentialekvationer	1
2	Partiella differentialekvationer	1

1 Ordinarie differentialekvationer

Sturm-Liouvilles sats Sturm-Liouvilles sats säjer att ett problem på formen

$$\frac{\mathrm{d}}{\mathrm{d}x} \left(p \frac{\mathrm{d}f}{\mathrm{d}x} \right) + qf + \lambda wf = 0,$$

$$Af(a) + B \, \mathrm{d}f \, x(a) = 0,$$

$$Cf(b) + D \, \mathrm{d}f \, x(b) = 0,$$

där p, q och w är kontinuerliga reellvärda funktioner, har oändligt många lösningar f_n motsvarande distinkta egenvärden λ_n . Dessa lösningar utgör ett ortogonalt system i ett Hilbertrum av funktioner med inreprodukt

$$\langle f|g\rangle = \int_{a}^{2} \mathrm{d}x \, (f(x))^{*}g(x).$$

Detta rummet betecknas även $L^2([a,b])$. Vi vet även att om

$$f = c_i f_i$$

där f_i är basfunktioner för Hilbertrummet, är

$$c_i = \frac{\langle f|f_i\rangle}{\langle f_i|f_i\rangle}$$
, ingen summation.

2 Partiella differentialekvationer

Dirichletvillkor Betrakta en differentialekvation som skall lösas på ett domän Ω . Dirichletvillkor är på formen

$$u(x,t) = 0, x \in \partial \Omega.$$

Neumannvillkor Betrakta en differentialekvation som skall lösas på ett domän Ω . Neumannvillkor är på formen

$$n_i \partial_i u(x,t) = 0, x \in \partial \Omega,$$

där n är normal på $\partial\Omega$.

Robinvillkor Betrakta en differentialekvation som skall lösas på ett domän Ω . Robinvillkor är på formen

$$\alpha(x,t)u(x,t) + \beta(x,t)n_i\partial_i u(x,t) = 0, x \in \partial\Omega,$$

där n är normal på $\partial\Omega$.

Homogena och inhomogena grejer En differentialekvation på formen

$$Lu = f$$

kallas för homogen om f=0 och inhomogen annars. Vi definierar homogena och inhomogena randvillkor analogt.

Flerdimensionell variant av Sturm-Liouvilles sats Problemet

$$\Delta f = \lambda f,$$

$$f(x) = 0, x \in \partial \Omega$$

har o
ändligt många lösningar f_n med distinkta egenvärde
n $\lambda_n>0$ så att lösningarna är ortogonala med inreprodukten

$$\langle f|g\rangle = \int_{\Omega} \mathrm{d}^n x \, f^*(x)g(x).$$

För problemet

$$\Delta f = \lambda f,$$

$$\alpha(x, t)u(x, t) + \beta(x, t)n_i\partial_i u(x, t) = 0, x \in \partial\Omega,$$

där n är normal på $\partial\Omega$, finns det oändligt många ortogonala lösningar med distinkta egenvärden.

Figur 1: Peak fysiker.

Lösning av PDE:er for dummies Fysiker hatar honom. Här kan du läsa hans tre enkla steg för att göra teoretisk fysik komplett vid att lösa partiella differentialekvationer:

- 1. Bestäm lösningar till det homogena problemet.
- 2. Välj lösningar som passar till randvillkoren. Sturm-Liouvilles sats garanterar att det finns lösningar. Låt den allmänna lösningen vara en linjärkombination av dessa.
- 3. Hitta motsvarande lösningar till variabler som inte har randvillkor.
- 4. Skriv upp den allmänna lösningen som en linjärkombination av lösningarna du har fått innan.
- 5. Välj koefficienter som passar till initialvillkoren. Det finns även satser som hjälper med detta.

Separationsmetoden Separationsmetoden är ett sätt att lösa homogena partiella differentialekvationer på. Låt $u(x_1, \ldots, x_n)$ vara en lösning till Lu = 0, där L är en linjär differentialoperator. Separationsmetoden går ut på att göra ansatsen

$$u = \prod_{i=1}^{n} X_i(x_i).$$

Denna ansatsen gör förhoppningsvis att differentialekvationen kan skrivas som

$$\frac{1}{X_1}L_1X_1 = \frac{1}{\prod_{i=1}^n X_i}L'\prod_{i=1}^n X_i.$$

Varje sida beror av olika variabler, varför de måste vara lika med en konstant. På detta sättet kan det ursprungliga problemet förhoppningsvis separeras i delproblem som är enkla att lösa.

Lösningsstrategi för inhomogena problem Om man har ett problem med inhomogeniteter i differentialekvationen och/eller villkoren, finns det olika strategier för att lösa detta problemet:

- dela upp lösningen i en homogen och partikulär lösning. Den partikulära lösningen fås då vid att gissa en lösning.
- flytta inhomogeniteten från villkoren till differentialekvationen, för sen att försöka lösa det.

• serieutveckla ekvationen och lösningen, vilket ger ett ODE-problem för basfunktionerna.

Här specifieras hur metod två fungerar.

För att utdypa kring andra metoden, betrakta ekvationen

$$Lu = 0,$$

 $Au(\mathbf{x}, t) = f(\mathbf{x}, t), x \in \partial\Omega,$

där både L och A är linjära operatorer. Antag att man hittar en funktion w som uppfyller Aw=f på randen, och inför v=u-w, där u är en lösning. Denna uppfyller

$$\partial_t v + Lv = \partial_t u + Lu - \partial_t w - Lw = -\partial_t w - Lw, Av(\mathbf{x}, t) = 0, x \in \partial\Omega.$$